ENERGIC, NEOSTENIT — OMUL LUPTĂ ȘI ÎNVINGE!

În aceste zile, în care întregul popor depășește cu eroism critica situație provocată de inundații, sute de oameni, mînați de cel mai fierbinte patriotism, își exprimă dorința de a se deplasa, în brigăzi organizate, în zonele sinistrate.

În imaginea alăturată, un grup de studenți — ai Institutului pentru educație fizică și sport din București — condus de lectorul Eustațiu Mărgărit, prezent la datorie, în Insula mare a Brăilei... Foto: INFORMAȚIA BUCUREȘTIULUI

FĂGĂRAȘ

OLTUL NU A REUȘIT SĂ ÎNGENUNCHEZE OAMENII!

Perfid, devastator ca un uragan, distrugător și rapace, Oltul și-a părăsit matca, invadînd pentru a doua oară, în decurs de numai o săptămînă, Făgărașul.

Cînd m-am oprit în fața unei case de pe str. Cetății, inundată pînă la jumătatea ferestrei, am întîlnit un copil jucîndu-se cu cîțiva peștișori, culeși atunci din apă. Aș fi vrut să intru în vorbă cu el, să-l întreb dacă își dă seama că peștișorii aceia nu ar fi trebuit să înoate în apa din stradă, ci în Olt, în albia pe care rîul și-a croit-o cu secole în urmă. Dar, șoferul I.M.S.-ului în care eram a vorbit ca pentru sine: **„Nici peștii nu mai vor să se întoarcă în Olt".** Și atunci, am renunțat a mai spune ceva. Ne-am urcat în mașină și am pornit din nou pe străzile Făgărașului, împreună cu tov. Marin Stamatescu, șeful administrației locale de stat. Am încercat să intrăm pe str. Pălărierilor. Dar, nu s-a putut. Strada — pustie și plină de apă — a devenit de-a dreptul respingătoare.

— Unde s-au refugiat oamenii? — îl întreb pe interlocutor.

— Ei nu s-ar fi putut refugia, singuri, nicăieri. Puhoiul a venit noaptea. Ostașii, tinerii din gărzile patriotice, le-au venit în ajutor. În numai cîteva ceasuri, în noaptea de simbătă spre duminică, au fost puși la adăpost mai mult de 1 200 de oameni.

Vrem să mergem la fabrica de cărămidă, una din unitățile economice care a fost lovită de două ori de furia oarbă a Oltului dezlănțuit. Nu reușim. Este înconjurată de ape. Producția a stagnat. În schimb, munca se desfășoară intens la celelalte unități economice înconjurate de ape: fabrica de mobilă, întreprinderea de mecanizare a agriculturii, I.R.C. și altele.

Scriu aceste rînduri și regret că nu le pot însoți de imaginile pe care le am pe filmul din aparatul de fotografiat. Peisajul dezolant s-ar fi văzut în toată catastrofala lui plenitudine. Dar, dincolo de acest peisaj dezolant, dincolo de durere, oamenii Făgărașului nu s-au lăsat îngenunchiați. Ei au părăsit casele, dar numai vremelnic. Se vor reîntoarce, vor construi totul de la început, vor alunga Oltul în matca sa. Planul acestei vaste acțiuni a și început să devină realitate.

În același timp, oamenii Făgărașului, asediați de ape, au mai găsit putere și resurse să trimită peste 20 000 de articole de îmbrăcăminte fraților lor înnecați din județul Alba. Ce dovadă superbă de întrajutorare omenească!

Ion GAVRILESCU

P.S. Marți noaptea Oltul s-a umflat din nou. Alte cîteva artere ale orașului au fost inundate. Strada Lacului a devenit într-adevăr... un lac. Dar oamenii, împărțiți pe echipe, supraveghează cotele rîului și lucrează la evacuare. Majoritatea sînt angajați în crîncena bătălie pentru repunerea în stare de funcționare a Fabricii de cărămidă. Cei care au muncit 40 de ore fără întrerupere la amenajarea digului, sînt acum angajați în opera de reconstrucție a caselor avariate, a unităților industriale lovite de cataclism.

I. G.

OAMENI LA DATORIE

Un cuvînt pe care pînă acum cîteva zile nu-l cunoșteam: tablieriștii...

Niște oameni ca toți oamenii.

Și totuși...

Trecusem Siretul (la Barboși) cu un vagon de automotor, încet, cu mare grijă, de parcă fiecare roată ar fi pipăit — ca pasul omului — fiece metru de pod.

Era și cazul. Apa înnebunită — apropiindu-se de armătură cu zeci de anafoare înspumate, din care țîșneau rebel capete de crengi, bușteni, materiale rupte din construcțiile pustiite în drum — lovea continuu metalul cu ciocnituri înfundate, transmițînd podului vibrații și un ecou sumbru.

Apa ajunsese la 5, poate la 10 centimetri sub nivelul podului, traversat, la interval de cîteva minute, de crestele valurilor mai puternice. Din vagonul de manevră în care mă aflam, ochii celor doi ingineri de la direcția regională C.F.R. Galați căutau cu grijă spre pod, spre grinzile lui, în dreptul cărora apa se zbătea îngrozitor, opintindu-se cu o furie înfricoșătoare.

Urmîndu-le privirea, am zărit abia atunci — aproape lîngă fiecare grindă a podului — cîte un om cu o cange în mînă.

Din cînd în cînd, omul cu cangea se culca pe pod, ba, uneori, intra și în apă pentru a putea desprinde cîte un butuc încleștat în vreo grindă.

Fiecare buștean însemna un pericol pentru pod, dar și pentru viața fiecăruia dintre paznicii lui, care, în luptă cu unul dintre ei, puteau fi oricînd surprinși de alții, loviți lîngă pod cu viteze amețitoare. S-a întîmplat, nu o dată, ca butuci sau cîte o creangă ruptă să lovească marginea podului, zburînd peste ea ca un proiectil.

Din fericire, nici un om n-a fost atins. Nici un „tablierist". Am coborît din vagon să privesc, de aproape, lupta podului — și a oamenilor de pe el — cu Siretul. Am fost sfătuit să stau înspre extremitatea din aval. Din pricina pericolului buștenilor. „Aici poți muri într-o clipă," — mi s-a spus.

Am înțeles, atunci, că ceea ce făceau oamenii de pe pod, „tablieriștii", se numea eroism.

Toată noaptea, oamenii aceia păziseră podul. La lumina lămpașelor. Și continuau lupta cu stihia.

Tablieriștii...

Niște oameni ca toți oamenii.

Și totuși...

Marius POPESCU

DUPĂ-AMIAZĂ SPORTIVĂ LA RM. VÎLCEA

Astăzi, în complexul sportiv „1 Mai" din Rm. Vîlcea, în organizarea Consiliului județean pentru educație fizică și sport, se va desfășura, cu începere de la orele 16,00, un interesant program sportiv, ale cărui încasări vor fi vărsate în fondul general destinat zonelor sinistrate.

Programul va cuprinde întreceri la 5 discipline sportive — gimnastică, lupte, atletism, volei și fotbal — antrenînd mai multe asociații și școli sportive din oraș și județ.

„Clo-ul" după-amiezii sportive îl va constitui, în încheiere, partida de fotbal dintre divizionara B, Chimia, și o selecționată a județului.

GALAȚI

MAREA PREDOMINANTĂ — OPTIMISMUL

Nu există prilej mai nimerit de a judeca multilateralitatea predispozițiilor omenești decît zilele acestea fățiș dramatice sau discret îngrijorătoare, în care deznădejdea se îmbină cu speranța, în care vlaga stoarsă nu exclude tragicul firesc.

Cînd buletinele hidrologice anunță zburdalnice cursuri de apă, ar părea aproape indecent să vorbești de cursul normal al vieții. Și totuși, în Galații acestor zile, recuprinși de pacea firii, din nou îmbăiați în lumina unei turbulente și tulburătoare primăveri, tabloul urban este extrem de grăitor. Studenții care bat bulumaci în digul de la stația de sortare nu încetează să se pregătească pentru sesiunea de examene care începe luni. Sudorii, care înnădesc foile de tablă groasă ale unui baraj suplimentar pe țărmul Dunării, croiesc și mantalele metalice ale viitoarelor cargouri...

Sîntem, aici, martorii unei dedublări plină de înțelesuri. Pe de o parte, îndîrjita bătălie cu apele, în frenetice acțiuni preventive, la care se mobilizează marea majoritate a forțelor valide ale orașului, pe de altă parte, continuarea traiului cotidian, cu toate cele obișnuite, dar cu un plus în pulsul creator, generat de sentimentul responsabilității colective și al solidarității. Constructorii grăbesc terminarea locuințelor din microraionul 19 al cartierului Dunărea. Oțelarii de la Combinatul siderurgic sporesc producția cu puteri înzecite, dînd — parcă — o dovadă peremptorie a tăriei oamenilor în fața forțelor naturii.

Optimismul este marea predominantă a portului dunărean, chiar dacă autoturismele plecate spre Tecuci nu pot pătrunde în oraș, chiar dacă la Șendreni sau Branișteа apele Siretului au invadat comunele și bunurile. În Piața Moruzzi, din cartierul amenințat Bădălan, la centrul de colectare nu contenește să sosească obolul cetățenilor, materializat într-o incredibilă varietate de obiecte. La agenția C.E.C. de pe Bulevardul Republicii, „Contul omeniei" a ajuns la 150 000 lei.

Oamenii merg seara la teatru să vadă „Năzdrăvanul occidentului", mamele plimbă cărucioarele cu copii prin parcul Eminescu, sportivii se antrenează pe stadionul Gloria, cu conștiința fermă că — chiar în contextul calamității, al eforturilor pentru refacere — viața trebuie să meargă înainte!

Aceasta este deviza pe care ne-a sugerat-o o scurtă vizită la cîteva baze sportive aparținînd Clubului municipal „Dunărea". La sala cu covor roșu gros din str. 6 Martie am văzut viitorul contingent — de calitate sigură — al gimnastelor gălățene, acum eleve mici, la ora podului și a rotării în brațe — sub îndrumarea profesoarei Olimpia Tofan. Pe terenurile de tenis de lîngă grădina publică, vegheați de ochiul priceput al antrenorului Petrică Pavel, copiii Ștefan Popa, Puiu Vasiliu, Ghiță Bratu, Camelia Panait și alții se pregătesc să devină noii davis-cupmani ai României. La bazinul de înot — cu intrare mai monumentală decît piscina însăși — elevii din patru școli generale își fac, cu rîndul, lecțiile de educație fizică pînă cînd natația nu va mai fi o necunoscută în Galații dunăreni. Mulți copii — mobilizați de profesoara Mihăilă — participă, cu sprijinul antrenorului Dumitru Mititelu și a profesorului Constantin Popescu, la acțiunea „Delfin '70". Aici, în acest bazin și în cele vitoare, care vor îmbogăți zestrea sportivă a orașului, se pregătește generația care va fi mult mai puțin speriată de ape — ceea ce să recunoaștem este o promisiune simbolică în aceste zile cumplite.

Oricum, viața merge înainte!

Victor BANCIULESCU

Fabrica de conserve din orașul Dej... Eforturi multiple, susținute pentru ca procesul de producție să reintre în normal.

Foto: AGERPRES

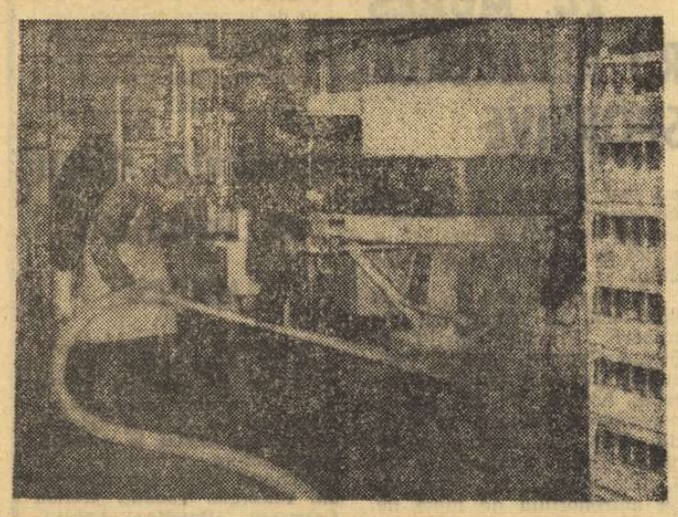

Întîlniri cu cititorii în beneficiul calamităților

Vineri, 29 mai, în orașul Brașov la librăria „Șt. O. Iosif", ora 19, va avea loc o întîlnire a scriitorului și caricaturistului NEAGU RĂDULESCU cu cititorii săi.

Neagu Rădulescu va da autografe și va face caricaturi în beneficiul calamităților.

Stavilă de fier Dunării revărsate

(Urmare din pag. 1)

căpitanul echipei reprezentative de rugby, boxerii **Constantin Buzuliuc** și **Ion Olteanu,** luptătorul **Ion Alionescu** și mulți alții. Din rîndul tehnicienilor și activiștilor sportivi din detașament **fac parte prof. Nicolae Nedef,** antrenor emerit la handbal, **Andrei Folbert,** maestru emerit al sportului la baschet etc.

În minutele premergătoare plecării detașamentului, i-am rugat pe cîțiva dintre participanții la această acțiune patriotică, să ne împărtășească din gîndurile care îi însoțesc...

„M-am înscris printre primii la această acțiune, ne-a spus luptătorul **Dumitru Pîrvulescu, însuflețit de dragostea care mă leagă de acest scump pămînt, de poporul din rîndul căruia fac parte. Vreau să ajut și pe această cale la refacerea țării".**

„După studenții de la I.E.F.S. și I.P.G.G. — ține să ne spună **ing. Paul Ciobănel, iată organizat acum acest detașament. Fiecare dintre noi așteaptă cu nerăbdare sosirea în zona de intervenție repartizată în județul Ialomița pentru a ajuta la barrarea Dunării revărsate".**

Ora 10. Comandantul detașamentului, **prof. Liță Cosma** dă raportul tov. **Anghel Alexe,** președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport. În cuvîntul său, tov. **Anghel Alexe** a ținut să adreseze felicitări participanților la această acțiune patriotică. **„Este o acțiune modestă** — a subliniat vorbitorul — **care se încadrează însă perfect în multele de acest fel, prezente pretutindeni, organizate de comuniști și destinate să facă dintr-o primăvară dramatică și eroică, o primăvară a biruinței omului împotriva capriciilor naturii".**

Tovarășul Anghel Alexe și-a manifestat totala încredere în cei care fac parte din acest detașament. Sînt sportivi care au reprezentat cu multă abnegație culorile țării în mari confruntări sportive — la Olimpiade și la campionate mondiale. Acum, nu încape nici o îndoială că ei vor ști să facă față și în acest mare examen cel vor avea de dat în lupta cu apele.

În numele membrilor detașamentului, voleibalistul **Gh. Corbeanu,** maestru emerit al sportului, a dat citire unei telegrame adresată C.C. al P.C.R., tovarășului **Nicolae Ceaușescu,** secretarul general al partidului. În telegramă se spune printre altele: **„Vă asigurăm, tovarășe secretar general, că sportivii fruntași și tehnicienii sportivi din municipiul București vor depune toate eforturile, își vor aduce modesta lor contribuție la acoperirea pierderilor provocate de calamități în unele întreprinderi, vor sprijini țărănimea noastră în acțiunea de recuperare a pămînturilor inundate".**

Apoi, într-o atmosferă de mare însuflețire, autobuzele în care au fost îmbarcați membrii detașamentului au plecat spre Slobozia.

BÎRLAD

MAI VALOROS DECÎT TOT AURUL DIN LUME...

Din nou o zi în care soarele a apărut în întreaga lui măreție, luminînd gînduri și inimi. Am părăsit Tecuciul, încercat de ape, aflat la aceste ceasuri în așteptarea unei noi viituri. Dar tecucenii sînt la posturi, gata să intervină prompt.

Ne îndreptăm spre Bîrlad, acolo de unde ne-au sosit vești că apele au spumegat cu furie în albia lor, mușcînd lacome și peste maluri. Accelaratul aleargă peste cîmpuri, satele zboară prin fața privirilor, dar pe retină persistă imagini dezolante. Trecem prin Bercheci. Urmele inundațiilor sînt vizibile. Iacomi. Apa se întinde pînă la dealurile din apropiere, doar linia ferată și șoseaua au rămas ca niște fire suspendate. Trenul pilotează. Lîngă terasament oamenii lucrează la îndepărtarea urmelor lăsate de șuvoaie. Aici linia a fost cîtva timp acoperită, dar prin **străduința** lucrătorilor de la căile ferate ea a fost redată circulației. Kilometru după kilometru depărtarea de țința călătoriei noastre scade. Trecem prin Tutova. Aceeași priveliște. Apă, pretutindeni apă...

În sfîrșit ajungem. Soarele încălzește puternic. Mergem pe jos pînă în centru pentru a vedea oamenii. Sînt calmi. Un calm aparent, totuși. Energia bîrlădenilor a fost canalizată în aceste zile pentru a ridica un baraj împotriva apelor. Luni s-a trecut la consolidarea și supraînălțarea pe o lungime de 800 m a digului din partea de sud a orașului, punctul cel mai vulnerabil. S-a lucrat exemplar, de dimineață, pînă la amurg. Ziua de joi a fost cea de-a treia cu soare a acestei luni. Și nu se putea sta cu mîinile încrucișate. S-au adus saci de pămînt, fascii, vreascuri. Toate utilajele au fost mobilizate la acest dig, a cărui trăinicie dă siguranță pentru cel puțin jumătate de oraș. Și oamenii, știind că este vorba de apărarea propriei lor avuții au venit să-și ofere în mod voluntar ajutorul. Se prevedeau cam 300. Au venit 1 500. Știau bîrlădenii ce știau. Au mai fost încercați de urgia apelor și anul trecut.

Bîrladul își menține (la ora convorbirii telefonice) o cotă staționară. Dar este anunțată în cursul zilei de miercuri o nouă viitură care la Crasna a fost puternică. S-au luat toate măsurile.

Dar în Bîrlad s-a deschis și un al doilea front. Cel al omeniei. Zilnic, la unitățile C.E.C. și centrele de colectare a îmbrăcămintei zeci de oameni vin să contribuie, fiecare după putere, la ajutorarea populației din județele lovite dezastruos de calamitate. Din informațiile pe care le avem, în „Contul 2 000" au fost depuși pînă acum 88 232 lei, iar la bancă au fost înregistrate 64 934 lei, provenind din sumele depuse de salariații diferitelor întreprinderi din municipiu. Ceas de ceas suma aceasta crește, așa că, la apariția rîndurilor de față, cifrele nu mai corespund. Dar nu cifrele în sine au importanță, cît ceea ce se ascunde în spatele lor: unitatea de nezdruncinat în fața durerii. Și aceasta e mai valoros decît tot aurul din lume!

Emanuel FANTĂNEANU

CORESPONDENȚĂ

TELE Cronica

S-a înseninat bine, marți în „Scînteia" a apărut cel mai frumos buletin meteorologic, pe pagina întîia: „În sfîrșit, soarele!", au început să se usuce cîteva lacrimi, cîteva petece de pămînt poate că mama ei de natură o să ne lase să privim liniștiți cît de cît — „că orișicîtuși de puțin tot contează", cum zice un prieten de tribună — Mundialul care începe duminică. Sper că măcar un gol al Mopsului s-o mai îmblînzească pe doamna asta turbată. Năstase văd că a reușit. Meciurile din prima zi cu americanii au avut parte de soare, și am văzut un Ilie absolut încîntător cu Passarel, un Ashe superb, un Ilie-Țiri de mare clasă. Cum putem fi atît de ingrați cu Țiri? Să trecem, e soare afară, să nu ne mai întunecăm, să-l lăsăm și pe Bădescu căruia hotărît că baschetul nu-i convine și nu-i ține noroc să-i uităm o clipă pe Bobby și Jackye care au un tată la nivelul lor — și să rămînem o clipă între noi. O viitură de scrisori îmi inundă biroul — și dacă nu le răspund azi, vine Guadalajara, n-o să mai avem timp și o să văd toate meciurile mușcat de remușcări. Încep cu Viorica Cocea din Iași, cerîndu-i iertare pentru indelicatețea comisă. Cum am putut crede că sub acest nume se ascunde un bărbat? Scrisoarea dînșii e de o ironie magistrală, la care numai femeile pot ajunge, cînd au de partea lor dreptatea și adevărul sexului. Finalul e mușcător, memorabil: „Cine vă asigură că inginerul din Cîmpia Turzii, căruia îi răspundeți cu atîta duioșie, nu e cumva o femeie? Ați mai auzit bărbat să elogieze un alt bărbat? Doar dacă-i este șef sau... a răposat!" Mă plec în fața acestui monument de luciditate. Continui cu două telespectatoare din Timișoara — Mariana Ionescu și E.S. — cărora le mulțumesc covîrșit de grija cu care au ținut să mă asigure că telecronica e citită și de sexul slab. Cel puțin cea de a doua corespondentă mi-a adus o dovadă care m-a pus în situația de a recunoaște a mia oară că nu știu să mă comport natural cînd întîlnesc sublimul feminin. Și nu găsesc altă soluție decît în tăcere. Trecînd la bărbați — unde mă simt mai în largul meu: Marin Ponomarenco (str. Moise Nicoară 41 — București): 1) Am scris deja telecronica festivă pentru ziua cînd U.T.A. va cîștiga din nou campionatul; mai rămîne doar să-l cucerească, pentru a nu mă sili să fac o odioasă „literatură de sertar". 2) Ați dezlegat misterul lui Belphegor. Jean Ionescu (str. Săvinești 16 — Craiova): Și d-voastră ați dezlegat misterul; în problema Teașcă, merg alături de d-voastră; și eu simpatizez cu „piticul", ca orice scriitor român neconformist; Teașcă e nuvela noastră „îndrăzneață"; ca „microbist" însă — mă mai gîndesc... M. Mircea (Republicii 109 — Petroșani): Am transmis celor în drept părerea d-voastră despre terenul Jiului. În problemele noastre de T.V. — vă împărtășesc opinia despre „nevinovății" din studio. Dar credeți că dacă noi doi sîntem de acord — asta e suficient? Un iubitor al clubului Progresul: Îmi scrieți — copleșitor — că atunci cînd mă citiți, uitați că Progresul e în „B"; în cazul meu e invers: niciodată cînd scriu telecronica — chiar dacă scriu despre echipa Angliei —, eu nu uit că Progresul nostru e în „B". Dar la toamnă, ne vom lua o revanșă că vor tremura și Feijenoord și Celtic! Ing. M. Șica (str. Dăeni 20 — București): Mi-ar fi făcut plăcere să retranscriu întreaga dumneavoastră scrisoare privitoare la transmisia meciului România—Iugoslavia, dar spațiul... Oricum, așa e: iugoslavilor li s-a luat un gol, nouă — un minut de adevăr. Să recunoaștem, totuși, că suplimind reluarea fazei, Țopescu a avut același bun simț care vă stăpînește și pe d-voastră. Donose (Piatra Neamț): Îmi cereți să susțin națională, „echipa care ne-a calificat", și să dau tare în Federație și-n Angelo... Am reținut ideea; să vedem dac-o să ne țină și cureaua. Nelu Lupovici (Bacău): V-am dezamăgit? N-am fost obiectiv față de Dinamo din localitate? Dar cum pot fi obiectiv cu această echipă, cînd — vă mărturisesc un secret cunoscut doar de miliție — m-am născut la Bacău? Citiți ce am scris după ce i-am eliminat pe scoțieni ce imn de slavă le-am ridicat, și veți vedea cît de neobiectiv sînt față de Dembrovschi. Oricum — și d-voastră m-ați cam dezamăgit: fără a fi grafolog, scrisul d-voastră îmi părea al unui om care știe de glumă. În sfîrșit, ne vom împăca în cealaltă Cupă a Tîrgurilor cînd Bacăul va elimina Aradul, așa cum visați...

Și acum soare, goluri în porțile lui Banks, Victor și cine-o mai fi, pase luminoase, finalizare sănătoasă, temporizare cu cap — și la cît cap de trei ori mai mult noroc. Că n-o fi foc, dacă ne-ar cădea pe cap un potop de noroc!

BELPHEGOR

● În continuarea acțiunilor pentru ajutorarea sinistraților, comisia de box a municipiului București va organiza noi reuniuni pugilistice. Astfel, sîmbătă, de la ora 16,30 se va disputa pe stadionul Giulești (în caz de timp nefavorabil, în sală) o gală, pe afișul căreia figurează 15 partide. Vor urca în ring pugiliști fruntași de la cluburile și asociațiile Dinamo, Steaua, Rapid, Viitorul, Grivița Roșie, Progresul și Voința. Sîmbăta viitoare, în perspectivă o nouă reuniune, de data aceasta pe stadionul Dinamo.

● După cum se știe, la 1 iunie va avea loc la Moscova Congresul de constituire a Asociației Europene a boxului amator. Federația noastră de specialitate, reprezentată de tovarășii Gheorghe Guriev (președinte) și Cristea Petroșeneanu (secretar general), a fost însărcinată să alcătuiască Proiectul de Statut al noului organism european. Tot cu acest prilej Congresul va alege președintele, 3 vicepreședinți și 13 membri ai A.E.B.A.

REZULTATE DIN DIVIZIA B

Rezultate înregistrate în divizia B: *masculin, seria I:* Chimia Făgăraș — Voința M. Ciuc 17—2 (9—1), Tractorul Brașov — Politehnica Galați 11—8 (7—5); *seria a II-a:* Știința Petroșani — C.S.M. Reșița 5—5 (3—3), Timișul Lugoj — Independența Sibiu 10—5 (5—0), Universitatea Craiova — Chimia Tr. Măgurele 18—6 (7—2); *feminin, seria I:* Politehnica Galați — Comerțul Constanța 5—12 (3—7), Inst. Pedagogic Bacău — Chimia Or. Victoria 3—0 (3—0), Chimia Buzău — Textila Buhuși 1—5 (1—2); *seria a II-a:* Tricoul Oradea — Constructorul Baia Mare 9—8 (5—7). Un meci din seria I, masculină disputat mai devreme: Institutul Pedagogic Bacău — A.S.A. Tg. Mureș 10—9 (4—5).